

DÜN ve BUGÜN *ANADOLU*

Anadolu Katolik Cemaati Kùltür ve Haber Dergisi
Sayı 4 - Mart 2006

Teşekkürler
d. Andrea!

Bu sayıda:

- * **Episkoposun Mektubu** **s. 3**
- * **Episkoposun Vaazı** **s. 4**
- * **Sevildiğini Keşfetmenin Sevinci** **s. 6**
- * **Anadolu'nun Hazineleleri** **s. 8**
- * **Bize Dua Etmeyi Öğret** **s. 9**
- * **Katolik Kilisesi Din ve Ahlak İlkeleri** **s. 12**
- * **Trabzon'daki Meryem Ana Kilisesi** **s. 14**
- * **Gazetelerden** **s. 16**
- * **Mektuplar** **s. 17**
- * **Fotoğraflar** **s. 18**

LRAPER KİLİSE BÜLTENİ (10 Şubat 2006)

MERHUM RAHİP ANDREA SANTORO ANILDI

Patrik II. Mesrob Hazretleri, 9 Şubat 2006, Perşembe, saat 19.00'da, Saint Esprit Latin Katolik Merkez Kilisesi'nde Merhum Rahip Andrea Santoro'yu anma törenine katıldı. Patrik Hazretleri'ne, Patrikliğimiz rahiplerinden Yeğişe Uçkunyan, Zakeos Ohanyan ve Zadiç Babikyan eşlik ettiler.

Törene Vatikan Büyükelçisi ve Papa temsilcisi Başepiskopos Mons. Antonio Lucibello riyaset etti ve Surp Badarak'ı Latin Katolik Episkoposu Louis Pelatre, Ermeni Katolik cemaati Ruhani Reisi Başepiskopos Hovhannes Çolakyan ve yardımcısı Episkopos Kevork Hazrunyan, Vatikan'ın İstanbul temsilcisi Mons. George Marović, Süryani Katolik Patrik Vekili Korepiskopos Mons. Yusuf Sağ ve birçok rahiple birlikte sundu.

Anma törenine Patrik Hazretleri'nin yanısıra Rum Patrikliğinden Metropolit Ireneos Iovannidis, Süryani Kadim Patrik Vekili Metropolit Mor Filikinos Yusuf Çetin, Union Church Pastörü Benjamin Van Rensburg, Alman İncili Kilisesi Pastörü Holger Nollmann, Türk Presbi-teryen Kilisesi Pastörü Turgay Üçal ve birçok kilise ve cemaat temsilcileri katıldılar.

Latin Katolik Episkoposu Louis Pelatre duygu yüklü vanzında merhum Rahip Andrea Santoro'nun geçtiğimiz Pazar günü akşam üstü, kilisesinde dize gelerek Allah'a

dua ederken kurşunlanarak katledildiğini hatırlattı. Mons. Pelatre, Rahip Santoro'nun uzun yıllar süren verimli ruhani hizmetleri hakkında bilgi verdi. Aynı zamanda merhumun Hristiyan ve Müslüman komşularının şahadetine de değinerek, Rahip Santoro'nun hizmet aşkıyla dolup taşan, dinler arası diyaloga yürekten inanan ve insan sever bir kişiliğe sahip olduğu belirtti. Merhum Rahip, özellikle

yetimlere, evsizlere, çaresiz göçmenlere ve sorunlu gençlere yardım edebilme gayret ve çabasıyla tanınırdı. Episkopos Pelatre, aynı zamanda Papa Benedikt XVI. Hazretleri'nin tüm inananlara ve Rahip Santoro'nun yaşlı annesine gönderdiği taziye mesajına değindi.

Vatikan'ın İstanbul temsilcisi Mons. George Marovich anma törenine katılanlara ve taziye mesajı gönderenlere teşekkür etti ve özellikle Diyanet İşleri Başkân Prof. Dr. Ali Bardakoğlu'nun mesajını okudu.

Tören sonunda kurulan dini geçitle tüm ruhaniler kilisenin kabul salonuna alındılar. Papa temsilcisi Başepiskopos Mons. Lucibello, özellikle Patrik Hazretlerine bu zor günlerde gösterdiği içten kardeşlik desteği için teşekkür etti.

Patrik Hazretlerinin talimatıyla merhum Rahip Andrea Santoro'nun anısına tüm Ermeni kiliselerinde "hokehankisd" törenleri yapılacak.

Episkoposun Mektubu

Sevgili kardeşlerim,
Paskalya Hazırlık Devresine başlamaktayız. Hıristiyanlığın ilk dönemlerinde, Paskalya Bayramında vaftiz olacaklar için bu devre çok ciddi bir hazırlık dönemi idi. Aynı zamanda, günah işleyenler de, bu dönemde kendilerini Paskalya da yapacakları itiraf için hazırlıyorlardı.

Daha sonraki dönemlerde tüm Hıristiyanlar da kendilerini bu şekilde Paskalya'ya hazırlamaya başlamışlardı. Gerçekten de her birimiz bu dönemde vaftizde verdiğimiz sözleri hatırlamalıyız ve işlediğimiz günahlardan pişman olup Allah'tan af dilemeliyiz. Bu günlerde bir kere daha kendimize İsa'nın bizim için ne yaptığını sormalıyız. Aziz Pavlus bize bunun cevabını şöyle verir: "beni sevdi ve hayatını benim için feda etti". Her birimiz bu sözleri kendi sözümüz yapmalıdır. Bu sözler lafta kalmasın diye herkes hayatta bu sözlere göre yaşmalıdır. **Rab İsa benim için feda ettiği halde, ben ne yapmalıyım?**

Sorunun cevabı kolaydır: İsa'nın yaptıklarını biz de yapmalıyız, yani dua ederek, iyilik yaparak ve nefsimizle mücadele ederek. Bu üçgen Allah'a, kardeşlerimize ve kendimize karşı bir görevdir.

Sevgili kardeşlerim, birkaç hafta önce Peder Andrea'nın dua ederken ölüşünü hatırlıyor musunuz? İlk kurşundan sonra kendini düşünerek kaçmaya çalışmadı, ama kendisiyle birlikte kilisede olan gence "kendini koru" diye bağırdı. İşte Peder Andrea kendi Paskalya Hazırlık Devresini tamamlayıp Paskalya'ya ulaştı.

Onun hayat örneği bu dönemde bize de, bizi seven ve hayatını bizim için feda eden Rabbe yaklaşmaya yardımcı olsun.

Hepinize "iyi yolculuklar" der, dualarım ve takdisimle sizinle olduğumun garantisini veririm.

+ P.Luigi

Episkoposun Vaazı

Sevgili Kardeşlerim,

Bu akşam burada Peder Andrea Santoro tarafından çok sevilen aynı zamanda feci bir şekilde katledilişine tanıklık eden bu kutsal yerde, Trabzon'daki Meryem Ana kilisesinde toplandık.

Bizimle birlikte Türkiye'deki tüm Hıristiyan ve iyi niyetli Müslüman kardeşlerimizde buradalar ve bu cinayetin sebebini, kendini Allah'a adanmış bir din adamının nasıl öldürebildiğini soruyorlar.

Kalbimiz acı ile dolu bir dost, bir kardeş ve iman tanklığı eden bir insanı kaybettik.

Peder Andrea Roma'daki büyük kilisesini bırakıp bu toprakları sevdiği için, Türkiye'ye gelmişti. Misyoner olarak değil, bir mümin olarak diğer inançların değerini ve önemini bildiği için, kardeşleri ile imanını yaşamaya ve paylaşmaya geldi.

İnsanları birleştiren noktaları arayan ve diyalogu yaşayan biriydi. Türkiye'yi ve Türk halkını çok seviyordu ve bu nedenle öldürülmesinin nedenini anlamıyoruz. Katil birini anlamak zor, sulhu seven birinin öldürülmesini anlamak daha da zor. Bu katliamı yapan kişi, Türk halkının şerefini lekeledi. Bunu yapan kişi Allah'ın merhametli olduğunu ve yarattıklarını sevdiğini bilmeyen biridir. Üzgünüz, çok üzgünüz, ama nasıl İsa haçın üzerindeyken kendisini öldürenler için dua edip af diliyordu, eminim Peder Andrea da bunu yapanları affetti. Yalnız ki bu söylediklerimiz ne bizim, ne annesinin ve kardeşlerinin, ne de akrabalarının ve dostlarının acılarını azaltmıyor.

Kinli olan ve nefreti kusan kişiler için Şefkatli Allah'a dua etmek isterim, Merhametli Allah kalplerine dokunsun ve onları doğru yola yöneltsin. Tekrar ediyorum, Allah barışı seven kinden nefret eden bir Allah'tır; Allah ölümü değil, yaşamı seven ve isteyen bir Allah'tır. Tersini düşünen Allah'ı tanımayan biridir.

Sevgili Peder Andrea, burada senin katledildiğin bu kilisede, Türkiye'deki tüm Hıristiyanların, imanlarına tanıklık etmekten korkmamaları için dua ediyorum. Trabzon'daki sevdiğin bu halk için dua ediyorum, farkında olsunlar ki senin ölümün yalnız bir Hıristiyanın ölümü değil Trabzon'da yaşayan tüm namusluların ve Allah'a iman edenlerin katliamıdır. Senin ölümünün Müslümanlar ve Hıristiyanlar arasında kardeşlik ve birlik yaratması için dua ediyorum. Bu nedenle isterim ki bütün camilerde Cuma namazında senin için dua edilsin, böylece müşterek dualarımız bizi, hayatı seven Allah'a götürecektir ve Allah'ın huzurunda ve adında bizi birleştirecektir.

Santa Maria Kilisesi
6 şubat 2006 – Trabzon

*“Diriliş ve Yaşam Ben'im.
Bana iman eden kişi
ölse de yaşayacak.”
İsa*

Gel!

Sevildiğini Keşfetmenin Sevinci

“Rab ile karşılaştıklarında, O’nun bakışlarını üzerlerinde hissettiklerinde, onlar için gerçekten önemli olan tek şey, İsa’yı takip etmek olmuştur” dedik.

İsa gerçekten her birimizi kendisini izlemeye davet ediyor mu? İsa’yı izlemek çok az sayıda insana ait bir ayrıcalık mı? Nitekim İsa Celile yollarında yürüdüğü sırada çok az insan bilfiil O’nun peşinden gitmiştir

on iki havari, birkaç öğrenci ve aralarında Mecdeli Meryem’in, Yakup’un annesi Meryem’in de bulunduğu birkaç kadın. Bugünkü durum da aynı değil mi? Sadece rahipler, rahibeler ve kendini Tanrı’ya adanmış insanlar mı İsa’nın peşinden gitmeye ve Onunla birlikte olmaya çalışmaktadır? Bu çağrı sadece onlara mı yapılmıştır?

Bununla birlikte eğer dikkatli bir şekilde İncil’i okuyacak olursak, İsa’nın kendisini izlemesi için *herkese* çağrıda bulunduğu farkına varırız: “Biri bana gelip de babasından, annesinden, eşinden çocuklarından kardeşlerinden ve hatta kendi yaşamından vazgeçemezse benim öğrencim olamaz” dediğinde İsa, seçkin, küçük bir gruba değil, peşinden gelen ve çağırılmış olan kalabalığa sesleniyordu. *Herkes* İsa’nın peşinden gitmeye davetlidir. Çünkü İsa, herkes için dünyanın ışığıdır ve herkes bu ışığı izlemeye ve O’nun tarafından aydınlanmaya davet edilmiştir.” Beni izleyen karanlıkta yürümez, çünkü yaşam ışığını bulur” (Yh 8,12).

2. Vatikan Konsili, İsa’nın “sürüsü” olan Hıristiyanlığın, evrensel gerçeğini derin bir şekilde, açıkça ortaya koymuştur. Kutsal Ruh’la hareketlenmiş ve Baba’nın sesine itaat etmiş kullar olarak hepimiz, sırtında çarmihini taşıyan fakir ve alçakgönüllü İsa’yı takip etmeye çağırılmışızdır (krş. LG 41 a).

Evet, Filistin sokaklarında İsa’yı takip eden kadın ve erkeklerin

sayısının az olduğu doğrudur ama Mesih İsa onları, her Hıristiyan'ın kendisini izlemeye çağırılmış olduğunu anlamasını sağlayacak bir örnek olarak, işaret olsunlar diye seçmiştir. Onların Rab ile birlikte yürümeleleri, O'nunla birlikte kalmaları herkesin isteyeceği bir içtenliğin belirtisidir: Rab ile çok özel; çok derin bir ilişki.

İsa'nın Baba'nın yanına gitmesiyle Havari Yuhanna, İncili'nde, artık onu izleyemeyeceğini söyleyen Hıristiyanlara bunu iyice açıklamaktadır. Rabbi Paskalya sonrasında izlemek demek, Rab ile öğrencileri arasında karşılıklı tanışma diyaloguna dahil olmak demektir. Kendisini iyi çobanla özleştiren İsa şöyle der; “Ben koyunlarımı tanırım, onlar da beni tanırlar; tıpkı Baba'mın beni, benim de O'nu tanıdığım gibi” (Yh. 10,14-15). Bizler İsa ile yaşam komünyonunu paylaşmaya çağırıldık; bu ilişkide Ođul'u Baba'yla bağlayan sözler tarif edilmez bir içtenlik ve gizemle yüklüdür. İsa'nın, Baba'nın yanına yükselmesiyle O'nu izlemek artık fiziksel bir eylemden çıkmıştır. Şimdi fiiller yerini iman etmeye ve Rab ile öğrencileri arasında karşılıklı “olmak”, “ikamet etmek”, “kalmak” eylemlerine bırakmıştır.

Şimdi yandaşlar ve öğrencilerin hepsi imanlıdır. İşte bu bizim büyük çağrımızdır. İsa bize bakar, bizi sever ve her an kendisini izlemeye, onunla birlikte kalmaya, O'nu derinlemesine tanımaya, O'nunla hem arkadaşlık hem de komünyon ilişkisi belirlemeye çağırır. Bu gelip geçici bir duygu veya bir macera değildir. Burada söz konusu olan, tüm hayatı kucaklayan bir “yürüyüş” ve “çoban” ile birlikte yolun kendisi demek olan İsa'ya iman ve sevgi ile yapılan gerçek yolculuğun ta kendisidir.

Bu, insanı karanlıktan çıkartıp aydınlığa götürür; Rabbin ölüp yeniden dirilişinin kaderinin paylaşılması sayesinde, gelip geçici gerçeklerden kalbimizi uzaklaştırıp Baba'nın evine girmek ve sonsuz yaşama sahip olmamızı sağlayan bir yürüyüştür.

Anadolu'nun Hazineleeri

St. EUGENIUS KİLİSESİ (Yeni Cuma Cami)

Trabzon halkı putperest iken, bu binanın yerinde tanrı Zeus adına yaptırılmış tapınak vardı. İmparator Diocletianus (MS 284-305) zamanında putperestlerin tutuculuğuna karşı gelerek Hıristiyanlığı yaymak için St. Eugenius ve iki arkadaşı Mitras tepesindeki Mithras putunu uçurumdan aşağıya atarak parçalamışlardı.

Bu olay başlarının kesilerek hayatlarına mal olmasına sebep olmuştur. Bu nedenle daha sonra Eugenius'a Aziz lakabına vermişlerdi. Trabzon'daki Romalılar Hıristiyanlığı benimseyerek bu tapınağı kiliseye çevirmişlerdir. Trabzon Kommen İmparatorluğunun kurucusu Alexions Commenos (1204-1222) eski olan bu kilisenin yerine yeni ve daha büyüğünü yaptırarak "St.Eugenius" adını vermiştir.

St. Eugenius kilisesi XIV. Yüzyıldaki yangın sonrasında değişikliklere uğramıştır. Yapı görünüş itibariyle 1340 tarihinden sonraki zamana aittir.

1461 yılında Fatih Sultan Mehmet tarafından fethedilince, ilk Cuma namazı burada kılınarak yapı camiye dönüştürülmüş ve "Yeni Cuma Cami" adını almıştır.

Kutsal Kitap içinde Mezmurların ayrı bir yeri vardır. Kitap birçok değişik olay karşısında İsrail halkından farklı kişilerin yazdığı 150 duayı içermektedir.

Tüm Mezmurlar Allah'la dostluk ilişkisi içinde olan bir topluluğun insanların yaşadıkları dünyevi olayları kullanarak, günlük deneyimlerini yalın bir şekilde ve aşkla yazmalarından oluşmuşlardır. Allah, her yerde bize öncülük eden

Bize dua etmeyi öğret

MEZMURLARLA NASIL DUA EDİLİR?

Bu dualar, İsa'nın doğumundan birkaç yüzyıl evvel yazılmışlar ve Allah'a imana dair mükemmel bir kanıt oluşturmaktadırlar.

Bazıları,

1) İsrail halkının başından geçen olayları anlatır: Kızıl Deniz'in aşılması ve Sina Dağı'ndaki Antlaşma gibi;

2) Kimi zamansa kişisel tecrübelerden bahseder: günahkarın tövbesi veya bir hastanın acı çekmesi gibi;

3) Bazılarıysa Allah'a övgü dualarıdır. Bunlar Yahudiler'in derin hassaslıklarını ve Tanrı'nın güçlü elinin, yaratılan tarafından yüceltilmesini içerirler.

bir çoban olmanın dışında, bizi düşman saldırılarından koruyan kişi durumuna da gelmiştir.

Bu Mezmurların ardında çok kuvvetli bir gelenek yatmaktadır. İsrail halkı bu Mezmurları tüm dini törenlerinde tef veya başka enstrümanlar eşliğinde söylerdi. Aynı zamanda bu dizeler gün boyunca herhangi bir Yahudinin de dilinden ve gönlünden düşmezdi.

İsa da sık sık bu Mezmurları okumuştur. On iki yaşına geldiğinde, Kudüs'teki tapınağa doğru hacı olmak için giderken de bu yol boyunca okunması gereken Mezmurları söylemiştir: "Bana 'Gidelim Rabbin evine!' dediklerine, ne kadar sevindim. Duraklıyor adımlarımız senin kapılarında, ey Kudüs!" (Mezmun 121).

İncil'de aktarılan odur ki İsa her Sept günü Nasıra Sinagogu'na gider,

Eski Ahit'in ve Mezmurların okunmasına katılırdı.

Yine İsa, Yahudi Paskalya'sının kutlamalarına da katılır ve 135. Mezmuru söylerdi: "Şükredin Rabbe, çünkü o iyidir, çünkü onun sevgisi sonsuzdur!" İsa'nın acı çekmesi olayını tekrar okursak Mezmurlardan alınan birçok parçaya rastlarız: çarşıta söylediği son sözler de bir Mezmurdan alınmadır: "Allahım, Allahım, beni niçin bıraktın?" (Mezmun 21) ve "Ruhumu senin ellerine bırakıyorum" (Mezmun 30).

Kutsal Ruh'un rehberliğindeki ilk Hıristiyan toplulukları, bu Mezmurlarda Allah'ın halkına, Kudüs'e, Kral'a, Tapınağa, Vaad Edilmiş Topraklara, Göksel Egemenliğe ve Antlaşmaya dair söylenmiş ne varsa bunları Rablerine ve kendilerine uygulamışlardır.

İbrani duaları Kilise'nin duaları olmuştur. Paskalya, Rabbin öldüğü ve dirildiği gün ve Antlaşma da Efkariyaya olmuştur.

Kilise tarihi boyunca her Mezmur, anlamamızı kolaylaştırma açısından bir başlık almış ve Mezmura girişten önce tekrarlanan bir nakarat bölümü eklenerek dini törenlere uyum sağlaması sağlanmıştır.

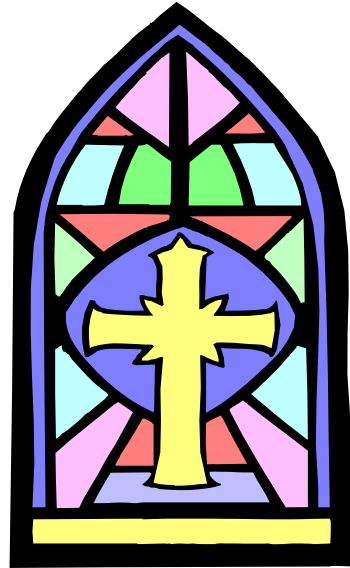
Peki, bu Mezmurlar 21. yüzyıl insanları olan bizlere ne ifade ediyor?

Ben bunların en az üç sırrı içerdiklerine inanıyorum:

* Rabbin yarattıklarıyla olan yakınlığının ve arkadaşlığının göstergesi olarak Allah'ın eserini dünyada anlayabilme kabiliyeti.

* İnanlıların her sevincini ve üzüntüsünü ve karşılaştıkları her zorluğu umuda çevirebilmek için insan yüreğini derinlemesine okuyabilme kabiliyeti.

* İsrail aracılığı ile tüm insanları Kurtuluşa çağıran Allah'ın keşfedilebilmesi için bir toplumun tarihini okuyabilme kabiliyeti.

Bir Mezmur nasıl okunmalı?

Mezmunlarla dua etmeye karar verdiğimiz bir akşam ilk önce uygun bir Mezmur seçimiyle başlamalı. Her Mezmur varlığımızın ayrı bir durumuna ulaşmakta bize eşlik eder: kim bilir belki hayatımızın çok mutlu ya da üzgün bir döneminde olabilir ya da kendimizi Allah'a bugüne kadar hiç olmadığı kadar yakın veya uzak hissediyor olabiliriz.

Mezmunlar insani duyguların sadık birer aynası gibidirler. Her hareketimiz farklı Mezmunlarda karşımıza çıkar.

Başlangıç için Rabbin varlığını aramızda hissetmeyi ve O'nunla iletişim kurmayı çok istediğimiz için 137. Mezmuru okumak daha uygun olacaktır.

Bir cemaat olduğumuzun bilincine varabilmek için ayakta, oturarak ya da daire şeklinde biraraya gelip Mezmur metnini önümüze alalım.

Şükretmek için: 4; 18; 30; 115.nci Mezmur

Hastalıkta: 6; 22; 38.ncu Mezmur

Yasta: 130; 13; 16.ncı Mezmur

Allah'ın yardımını istemek için: 17; 143.ncü Mezmur

Allah'a tapınmak ve O'nu övmek için: 92; 135; 145.nci Mezmur

Af dilemek için: 25; 51.nci Mezmur

Allah'a olan güveni ifade etmek için: 23; 139.ncu Mezmur

**Seni seviyorum,
gücüm sensin, ya RAB!**

RAB benim kayam, sığınağım, kurtarıcımdır,

**Tanrım, kayam, sığınacak yerimdir, Kalkanım,
güçlü kurtarıcım, korunağımıdır!**

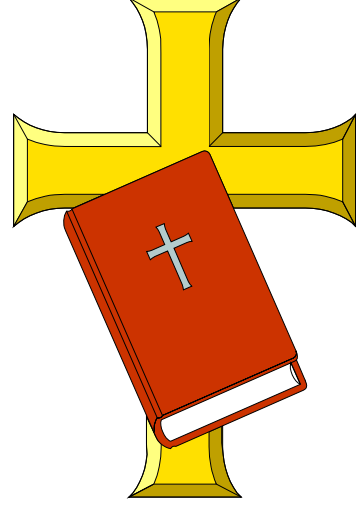
Katolik Kilisesi Din Ve Ahlak İlkeleri

1. Kısım

“Ben inanıyorum“ – “Biz inanıyoruz“

1- Allah’ın insan için tasarısı nedir?

Allah kendi içinde sonsuz, mükemmel ve kutsaldır. Allah insanı saf iyiliğinden, tamamen özgür olarak kendi kutsal yaşamına katmak için yaratmıştır. Zamanı gelince Allah Baba Oğlunu günaha düşmüş insanlara kurtarıcı olarak göndermiştir. O insanları kendi Kilisesine Kutsal Ruh’un aracılığıyla üvey çocuklar ve O’nun ebedi mirasçıları olmaya çağırmıştır.

1. Bölüm

“Sen büyüksün Rabbim ve şükre layıksın [...] Bizi senin için yarattın ve sende dinlenene kadar kalbimize rahat yoktur”

(Aziz Agustinus)

2- İnsanda Allah için neden bir istek vardır?

Allah’ın kendisi, insanı kendi suretine göre yaratırken kalbine Allah’ı görme isteğini yazmıştır. Bu istek çok sık kayda değer alınmasa bile, Allah insanı kendine çekmekten vazgeçmez; çünkü insan Onda yaşasın, hiç durmadan aradığı gerçeği ve mutluluğu bulsun diye. İnsan dindar bir varlık olarak doğal ve çağrı yoluyla Allah’la bir birliğe girme yeteneğine sahiptir. İşte bu Allah’la olan özel ve hayati bağ insana temel onurunu verir.

3- Yalnız mantığın ışığıyla Allah nasıl tanımlanabilir?

Yaratılıştan hareket ederek, yani dünyadan ve insan varlığından hareketle insan yalnızca mantık yoluyla kesin bir şekilde Allah’ı her

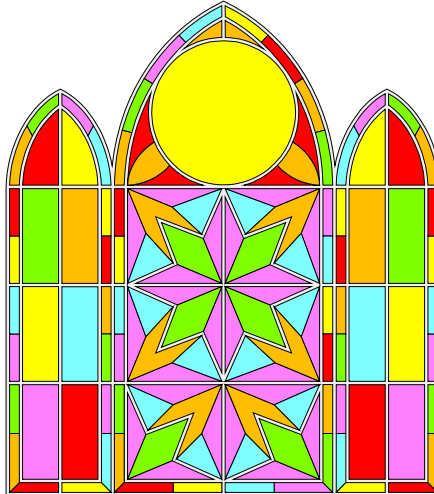
şeyin temeli, evrenin sonu, her iyiliğin, doğrunun ve sonsuz güzelliğin kaynağı olarak tanıyabilir.

4- Allah'ın gizemini tanımak için yalnız mantığın ışığı yeterli midir?

İnsan Allah'ı yalnız mantığın ışığıyla tanımakta bir zorlukla karşılaşır. Bunun dışında göksel gizemin içtenliğine tek başına giremez. Bu yüzden Allah insanı vahiy yoluyla yalnızca insanın algılama gücünü aşan gerçek hakkında aydınlatmak istemiştir; ama dinsel ve ählâksal gerçekler hakkında da, ki bunlara mantık tek başına ulaşabilir, bütün herkes tarafından hiç bir zorlukla karşılaşılmadan sürekli bir doğrulukla ve hata karıştırmadan böyle kavranmaları mümkündür.

5- Allah hakkında nasıl konuşulabilir?

İnsanın ve diğer canlıların, bunlar yalnız bir yansıma ve sınırlı olabilmelerine rağmen, mükemmelliklerinden hareket ederek, Allah'ın sınırsız mükemmelliği hakkında herkese ve herkesle konuşabilmek mümkündür. Buna rağmen kullandığımız konuşma biçimini sürekli arıtmak zorundayız; çünkü yalnızca tasvirdir ve hatasız değildir, o halde şu iyi bilinmelidir ki, Allah'ın sonsuz gizemini tam olarak açıklamaya asla yeterli değildir.

Trabzon'daki Meryem Ana Katolik Kilisesi

Geçen yüzyılda Karadeniz Bölgesi ve yakın çevresinde bulunan Erzurum, Giresun, Kastamonu, Zonguldak, Sinop ve Samsun kiliselerinin ana kilisesi Trabzon kilisesi idi.

Meryem Ana Kilisesi 1945

21 ocak 1845 yılında Rus Çar'ı I. Nikolas'ın emri üzerine Gürcistan'dan sekiz kişilik bir Kapüsen (ortaçağda İtalya'da oluşan bir rahip topluluğu) rahipler grubu Trabzon'a geldi.

Fransız Konsolosu Clairambault desteği ile bir arazi satın almak amacıyla dernek kurdular ve ilk evi inşa ettiler. Rusya'nın Tiflis şehrinde getirmiş oldukları "Çocuğun sakın uykusuna bakan Meryem Ana'nın" tablosunu oraya koydular. Rus konsolosu da bir Moskova haddehanesinde dökümü yapılan bir çan bağışında bulundu (1846).

1852'den 1854'e kadar da yeni manastırı ve ana binayı inşa ettiler. Bu yeni manastır tamamı ile taştan olup sırtını dağa vermektedir. Ortaçağa ait bir kaleye benzemektedir. Bütün kapı ve pencerelerin dışa bakan cepheleri oyma taş çerçevelerle donatılmıştır.

28 şubat 1855 yılında da, Kırım savaşı'nın süre geldiği zamanda Sultan Ahmet Abdülmecit, Trabzon'a ziyarete gelen ve şehirde bulunan Latin Katolik Cemaatin kullanabilecekleri bir kilisenin inşa edilmesi için gerekli izini verdi.

Etraftaki toprak düzeltildikten sonra, İtalyan doğumlu başrahip Filippo Mazzoni, kilisenin ilk taşının konulması törenini hazırlar ve 4 Ekim 1869 tarihinde gerçekleştirir. Kilisenin inşasına Trabzon'daki tüm yabancı Katolikler katıldılar. Santa Maria Kilisesi 2 şubat 1874 tarihinde açıldı fakat 19 mart Aziz Yusuf bayramında kutsandı.

O tarihten 1983'e kadar kilise kapusen rahipleri tarafından yönetildi. 1983 – 1995 arası kilise kapalı kaldı, ondan sonra da bugüne kadar Meryem Ana Kilisesi Hıristiyanlar, turistler ve Trabzon'daki halk için, şehrin tek kilisesi olarak açıktır. Meryem Ana Kilisesi TC tarafından "tarihi eser" olarak ilan edilmiştir.

1996'da eski binanın yanında misafirhane olarak yeni bir bina inşa edildi. Son iki yılda da, P. Andrea kilisenin restorasyonunu yaptırdı.

Gençler para istemiş Andrea vermemiş

ÖLDÜRÜLEN
rahip
Andrea

Santoro'ya vekalet etmek üzere Trabzon'a gelen Samsun Mater Dolorosa Katolik Kilisesi rahibi Pierre Bruissen, kilisede para dağıtıldığı iddialarını kesin dille yalanlarken "Biz kimseye para vermiyoruz. Parayla Hıristiyan olan biri, İsa'ya değil, paraya tapmış olur" dedi.

Rahip Bruissen ile Santa Maria Kilisesi'nin pazar gününe kadar rahip Santoro'nun kullandığı çalışma bölümünde konuştuk. İlk dikkat çeken, koltuklar başta olmak üzere hemen tüm eşyaların eskiliği idi. Rahip Bruissen de uzun süredir kullanıldığı anlaşılan giysiler içindeydi. Bruissen, rahip Santoro'dan hep "Andrea" diye söz etti. Trabzon'da yaygın olan 'kilisede misyonerlik yapıldığı' söylentilerini sordum. Yanıtı netti, ellerini iki yana doğru açarak konuştu:

PARA VERMİYORUZ

"Bazıları diyor ki, biz Türklere para veriyormuşuz. Andrea hakkında bunu söylemişler. Birkaç gün önce gençler gelmiş, ondan para istemişler. Andrea onlara para vermemiş, biz kimseye para vermiyoruz. Para ile Hıristiyan olan İsa'ya değil, paraya iman etmiş olur. İftira kampanyasında söylediler. Biz Hıristiyanlaştırmak için bazı Türklere Avrupa'da iş vaat ediyormuşuz. Bunlar doğru değil."

ÇOCUK TEK DEĞİLDİR

Para isteyip de rahip Santoro ile

Faruk BİLDİRİCİ
yazıyor

tartışan gençlerden biri, daha sonra cinayet işleyen O.A. olabilir miydi? Bu soruyu da sordum Bruissen'e. "Onu bilmiyorum. Bu çocuk bu işi tek başına yapmadı.

Arkasında mutlaka bir örgüt vardır" yanıtını verdi.

Misyonerlik faaliyetleri iddiasının 'haksızlığını' anlatırken, sesi giderek yükseldi. Belli ki sadece üzülüyor, kızılıyordu da:

MİSYONERLİK BU MU?

"Yıl boyunca televizyonda her cumartesi günü bunu konuşular. Mesela bir kişiye, bir fakire yardım ederek misyonerlik yaptığımızı söylüyorlar. Bakın Karitas, Katolik bir vakıftır. O da sadece Katolıklere değil, fakir Türklere de yardım ediyor. Ne dediler, 'Karitas da misyonerlik yapıyor!' Halbuki ben Türklere Hıristiyanlık hakkında konuşmuyorum bile. Ben de bazen birkaç fakire yardım ediyorum. Biri bana, Hıristiyan olabilir miyim dedi; ben hiç cevap vermedim. Hiçbir şey söylemiyor ama yardım ediyorum ona. Misyonerlik bu mu?"

Bruissen, Türkiye'ye 1994'te gelmiş. O bir Fransız. Ülkesinden gelişinden bu yana Türkiye'de önemli bir sıkıntı yaşamadığını anlattı. Sadece 1998 yılında Samsun'da bir ara kendisine yönelik misyonerlik iddiaları ortaya çıkmış, dava açmış. O günden bu yana da kentin vali ve emniyet müdürü başta olmak üzere bütün ileri gelenleriyle dost olduğunu söylüyor.

**Saygıdeğer kardeşim
Mons. Luigi Padovese
Anadolu Havarisel Episkoposu ve Vekili**

İncil'i ilan etmek ve muhtaç insanlara hizmet etmek için Roma kilisesinin size verdiği rahibi, Peder Andrea Santoro'nun ölüm haberini aldım. Tüm kalbimle size ve Türkiye Hıristiyan cemaatine yakın olduğumu ve aynı zamanda her tip kin ve şiddete karşı olduğumu belirtmek isterim. Peder Andrea için merhametli Allah'a dualarımı yükseltirken, sizi, bölgenizdeki rahipleri, tüm adanmış kardeşlerinizi ve tüm imanlıları takdis ediyorum.

**XVI Benedetto
Papa**

T.C.
BAŞBAKANLIK
Diyamet İşleri Başkanlığı

Sayı :
Konu :

06/02/2006

Sayın

Ekselansları Luigi PADONESE
Doğu Anadolu Latin Katolikleri
Ruhani Reisi

5 Şubat 2006 tarihinde Trabzon'daki Santa Maria Katolik Kilisesinin rahibi Andrea Santoro'nun uğradığı silâhli saldırı sonucu hayatını kaybetmesi, camiamızda ve toplumumuzda derin bir üzüntü ve endişeyle karşılanmıştır. Hangi inanca mensup olursa olsun bir din adamına mabedi içinde yapılan bu saldırıyı nefretle kınıyorum. İnsanlık suçu saydığımız böyle bir saldırının hiçbir dinî, felsefî ve insanî gerekçesi olamaz.

En zor şartlarda dahi mabetlerin ve din adamlarının korunması, İslam Peygamberinin Müslümanlara bıraktığı bir emanettir. Hiç kimsenin, bu emanete ihanet etmeye, bin bir emekle kurulmaya çalışılan huzur ve güven ortamını temelden sarsmaya, ülkemizin asırlardır sürdürdüğü barış içinde bir arada yaşama tecrübesine gölge düşürmeye hak ve salahiyeti olamaz. Katilin bir an önce yakalanarak hak ettiği cezayı alacağını ümit ediyorum. Bu cinayetin uhrevî hesabı ise huzuru ilahide elbette verilecektir.

Yapılan saldırıyı bir kere daha nefretle te'lin ediyor, başta Zat-ı Alileri, ailesi, yakınları ve Katolik Kilisesi mensupları olmak üzere, bütün insanlık camiasına başsağlığı diliyorum.

Prof. Dr. Ali BARDAKOĞLU
Diyamet İşleri Başkanı

Fotoğraflar Fotoğraflar Fotoğraflar

Trabzon – P.Andrea'nın cenaze Töreni

İskenderun – P.Andrea'yı anma Ayini

İskenderun Kaymakamı ve Emniyet Müdürünün başsağlığı Ziyareti

Antakya ve İskenderun Ortodoks Cemaatlerinin papaz ve yönetim kurulu üyelerinin başsağlığı ziyareti

«Size doğrusunu söyleyeyim, buğday tanesi toprağa düşüp ölmediğe yalnız kalır. Ama ölürse çok ürün verir. Canını seven, onu yitirir. Ama bu dünyada canını gözden çıkaran, onu sonsuz yaşam için koruyacaktır.»

(İncil – Yuhanna 12,23-24)